

# Collegial = Tidende

for

## Danmark og Norge.

---

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

---

Nr. 23. Den 6 Juni 1801.

Trykt i Kjøbenhavn hos Direktør Johan Frederik Schulz.

Undertegnede ere Redaktører, Forlæggere og Udgivere af  
denne Tidende:

Christian Knudsen.

Justitsraad og Deputeret i det  
danske Cancellie.

Peter Johan Monrab.

Justitsraad og Departements-  
Chef i det danske Cancellie.

---

### Foranstaltning.

Under 5 Decbr. s. A. blev det allernaadigst befaleet: at  
Pas-Kontoiret i Kjøbenhavn skulde henlægges under Po-  
litiets Opsyn, men, at det formedelt Politirettens ind-  
skrænkede Huusrum dermed skulde beroe, indtil det nye  
Raad- og Domhuus blev opbygget. Da nu Politiet, ved  
en Forening med Vedkommende, er kommet i Besid-  
delse af et Bærelse mere paa Charlottenborg, end tilforn  
var samme overladt, og den kongelige Resolution saale-  
des strax kan gaae i Opfyldelse, saa er det, i den Anled-  
ning, ved Reskripter, af Gaars Dato, til Kjøbenhavns  
Magistrat og Politimester, anordnet:

- 1) at Pas-Kontoirets Henlæggelse under Politiets Op-  
syn,

syn, nu skal iværksættes, og bemældte Kontoir strax forflyttes til Politikammeret;

- 2) at Reskriptet af 6 Febr. 1789 for saavidt skal forandres, at Rejsepasserne i Kjøbenhavn herefter udstedes i Politimesterens Navn, forsynede med hans Underskrift og Politiets Segl, og at det Ansvar for samme, der hidindtil har paaligget Magistraten i Almindelighed og Over-Præsidenten i Særdeleshed, i Følge heraf, for Fremtiden skal overtages af Politimesteren.
- 3) at Magistraten ved ugentlige Lister fra Politikammeret skal gives Efterretning om de Passer, hvilke til bortreisende Haandværkssvende, i den forløbne Uge, ere udstedte; samt ligeledes, naar smitsomme Sygdomme paa andre Steder herse, underrettes om, hvorvidt derfra ankommende Reisende ere besundne at have medbragt fornødent Sundheds-Pas.

---

Ved Reskript af 29 Mai d. A. til Amtmanden over Frederiksberg, Kronborg og Hirschholms Amt er det fastsat: at Bei-Politiet paa bemældte Amt er indtil videre skal være fraskildt Birkedommer-Embederne i disse Amt og overdrages Hospital-Forstander H. Dahlerup, imod, foruden fri Besordring in Natura af Amtet, saa ofte han foretager Reiser for Bei-Væsenet, at nyde 250 Rdlr. aarlig Løn, som udredes af Bei-Kassen; dog saaledes, at Birkedommerne i alle af Bei-Arbeidet sig reisende Politisager vedblive Dommer-Embedet; hvorimod

bemaalste Dahlerup skal ikke alene udføre alle de Virkedommerne og største Lodseier, ved Wei-Forordningens § 69 og 70, samt Plakaten af 4 April f. A. § 10 paa- lagte Pligter, men ogsaa, som Wei-Fiskal, paatale alle Forsømmelser eller Uordener ved Wei-Arbeidet, og ind- drive Mulkter hos de Skyldige, samt overalt rette sig efter de ham af Amtmanden, efter Overlæg med Over- veimesteren, meddelende Ordre.

### Forgivninger.

Under 3 Juni d. A. er igjennem det danske Can- cellie udfærdiget en Forordning om almindelig Opbydelse til Fædrenelandets Forsvar i Feides Tider. Dens væ- sentlige Indhold er følgende: At, uagtet Hs. Majestæt har kraftigen styrket Forsvarsvæsenet i Danmark, ved Landeværnets Opprettelse: saa har Allerhøist samme dog ikke derved havt til Hensigt, at unddrage de øvrige Land- boere (som, formedelst Mangel af Færdighed i Vaaben- øvelser, ei kunne med Nytte indlemmes i Landeværns- Regimenterne) fra den Pligt, at bidrage, efter Mulig- hed og Evne, til Fædrenelandets Forsvar, i Forening med deres kjække Medbrødre, naar Fornødenhed det ud- kræver; thi denne hellige Pligt staaer i nøie og uadskil- lelig Forbindelse med den Hæder, at være Dannemand. I nærværende Tidspunkt, da vore Kyster nyligt truedes med fjendtligt Overfald, har Hs. Majestæt ogsaa med Glæde modtaget umiskjendelige Prøver paa sit elskte Folks

Folks Trofasthed og retskafne Tænkemaade i denne Henseende, især ved de frivillige Bevæbninger, som næsten allevegne i Riget have været iværksatte. Men Hs. Majestæt finder det imidlertid gavnligt, at lede denne Velsvillighed ved udtrykkelige Lovbestemmelser, i at foreskrive den Maade og den Orden, som bør finde Sted, naar de, der ikke staae under Landeværnets Faner, opfordres og kaldes til Hjælp imod Statens Fiender. Kongens Bud desangaaende ere, som følger. 1) Enhver, som er, eller har været indskreven i Land-Rullerne, skal, hvad enten han er Landeværnsmand eller ikke, være pligtig til, i Feides Tid, at forsvare den Provinds, hvor han boer eller opholder sig. 2) Naar Landet trues med fjendtligt Overfald eller Krig, skulle Amtmændene, saasnart de derom fra Hs. Majestæt vorde underrettede, opfordre alt Mandskab, som ei hører til Landeværns-Regimenterne, fra 21 til 50 Aars Alder, at væbne sig med saadanne Slags Vaaben, som da, efter Omstændighederne, nærmere foreskrives. 3) Forsynet med saadanne Vaaben, skal enhver, naar han af Øvrigheden tilsiges, indfinde sig til den bestemte Tid paa det Sted, ham vorder anvist, og der forrette eller udføre det, som ham betroes eller befales. 4) De, som formedelsk Lodskastning ved Sessionerne ere blevne forbigaaede at udskrives til Soldater, skulle fortrinligen opbydes til den foresaldende daglige Tjeneste, saasom: at gjøre Strand-Vagter og deslige. I øvrigt bør den Regel iagttages i

Almindelighed, at de Yngere kaldes til Tjenesten, frem for de Ældre, naar ikkun et mindre Antal, og ei alle, dertil behøves. 5) Skulde det (imod al Formodning) befindes, at nogen nægtede at adlyde sin Øvrigheds Opfordring, til Landets Forsvar, da skal den Skyldige straffes som Kongens Buds modvillige Overtræder, og ansees som en feig Mand, der er uværdig til at kaldes Danst. Denne Forordning skal oplæses fra alle Prædikestole, paa det at den kan desbedre vorde kundbar.

---

(Fortsættelse af Forordningen angaaende Qvægsygen.)

§ 10. Ingen Qvægshandler maa, under tung Straf, begive sig, under nogen Forevending, udaf Hertugdømmene o. s. v. til den Provinds, hvor Qvægsygen graserer; og det fra Hertugdømmene ic. derhen bestemte Qvæg maae Driverne ei bringe videre end til Grændsen, hvor det af Udenlandske skal modtages. § 11. De Overembetsmænd, som det fra Kommissionen tiltjendegives, at Qvægsygen er udbrudt i en fremmed Provinds, og hvilke Forsigtighedsregler der skulle iagttages mod samme, skulle strax til Kommissionen indberette, hvilke Anstalter der ere trufne af dem i de dem anbetroede Distrikter. Ogsaa maa de, naar Tilfælde, hvorom der i dette Kapitel er talet, forekomme hos dem, strax indberette saadanne til Kommissionen, og derhos mælde: hvorledes de i ethvert Fald befalingsmæssigen have gaaet frem,

og afhjulpet Omstændighedernes Trang. Andet Kapitel. Naar Qvægsygen er udbrudt i Kongeriget Danmark. § 12. Enhver Føldbetjent, som erholder troværdig Efterretning om nogen i Danmark udbrudt betænkelig Syge blandt Hornqvæget, maa endnu samme Dag eller i det mindste med den første Post anmelde saadant for den nærmeste Overembedsmand: og enhver Overembedsmand, som enten saaledes eller paa anden Maade erholder nogen tilforladelig Underretning, maa usfortøvet indberette saadant til Stadtholderstabet, det ham foresatte Overdicasterium, samt til den hervarende Kommission. Saa snart den virkelige Qvægsyge er udbrudt i Danmark, skulde følgende Forskrifter iagttages. § 13. Der maa fra det smittede Sted og det hele Sogn, hvori det ligger, aldeles intet, enten Mennesker, Qvæg eller Vare, komme ind i Hertugdømmene ic., men al Forbindelse med samme baade til Lands og Bands skal ophæves. § 14. Fra det Amt, hvori det smittede Sted ligger, maa aldeles intet Hornqvæg, og heller ikke nogen af de § 2. b. c. anførte Vare og Sager indføres. De § 4. nævnte Vare og Sager maae vel indføres fra de Sogne, i hvilke Sygen endnu ei er udbrudt; dog maa en Øvrigheds Attest følge med dem; "at Afsenderen har for bemældte Øvrighed edeligen declareret, at de (ved Navn anførende) Varer ei ere komne fra eller gjennem noget smittet Sted, eller have været i noget smittet Huus, og at han ei staaer i nogen saadan Forbindelse med noget

in=

inficeret Sted, at derved af disse Varer nogen Smitte kunde være at befrygte. § 15. Fra de øvrige Amtet i Stiftet maa vel, indtil Kommissionen ogsaa heri finder fornødent at gjøre Indskrænkning, ogsaa Hornqvæg og alle øvrige i forestaaende § 14. forbudne Varer indføres: dog maa der med samme følge ei alene den i fornævnte § foreskrevne Øvrigheds-Attest, men ogsaa, hvad Hornqvæget angaaer, desuden Øvrighedens Forsikkring: "at der i det Sogn, fra hvilket det udføres, som ogsaa i de umiddelbart tilstødende Soane, ei har været den mindste Syge at spore, og at Eieren eller Affenderen har med sin forpørlige Ed bekræftet, at det ei kommer fra noget formedelst Sygen mistænkt og derfor forbudet Distrikt. § 16. Hvo der understaaer sig til, fra et forbudet Distrikt hemmeligen at ville indbringe Hornqvæg eller andre forbudne Sogner i Hertugdømmene o. s. v., eller hvilken Indvaaner i Hertugdømmene, der med Vidende modtager samme, skal dømmes til Karre- eller Tugthuusstraf fra 4 Maaneder til 1 Aar, efter Tilfældets Bestaafenhed. Hvo der, for at erholde en Attest, gjør sig skyldig i Meened, eller betjener sig af en falsk Attest, skal dømmes samme Straf, eller, efter Tilfældets Bestaafenhed, for sin Levetid. Det hemmeligt eller uden rigtige Attester indbragte Qvæg skal strax ihjelslaaes og nedgraves: Varene tilintetgjøres og opbrændes. § 17. Der- som nogen, der ei paa Embedsvegne er forpligtet dertil, angiver en Overtræder af disse Befalinger saaledes, at

han

han kan overbevises og straffes, ham skal denne almeennyttige Handling regnes til Fortjeneste, og han skal, dersom han forlanger det, kunne vente en Belønning fra 10 til 50 Rdlr., som skal betales af Overtræderen, og, i Tilfælde af hans Usformuenhed, af den kongelige Kasse.

§ 18. Saa snart det er offentligt bekjendt, at Qvægsygen er udbrudt etsteds i Danmark, skal enhver Skipper eller Vaadsfører, der kommer med sit Fartoi fra Danmark til Hertugdømmene, med en af Øvrigheden paa det Sted, hvorfra han er udseilet, udfærdiget, og med Højskrift af Øvrighederne paa de Steder i Danmark, hvor han underveis har landet, forsynet Sundheds-Attest godtgjøre: "at der ligesaalidet paa det Sted, fra hvilket han er afseilet, som paa de Steder, hvor han underveis har landet, paa den Tid eller i de næstforegaaende 6 Uger, har yttret sig nogen Qvægsyge." Men, dersom Skipperen skulde være afseilet fra det Stift, hvori Qvægsygen virkeligen har yttret sig, skal han medbringe 2 Attester fra et saadant Steds Øvrighed: a) at saavel Skipperen som hans Folk for bemældte Øvrighed med Ed have bekræftet, at hverken han eller de (hvilke alle ved Navn maae anføres) i de sidste 6 Uger have været i noget Huus, hvori da eller for mindre end 6 Uger siden har været sygt Qvæg, eller havt Omgang med Folk, som have været brugte til sygt Qvægs Pleie; og b) i Henseende til hans Landing den forhen i § 14 befalede Attest. Det samme skal ingttages af Foermand, som transportere Varer fra

Dan-

Danmark til Hertugdømmene. § 19. Ingen Toldbetjent i Danmark maa erpedere noget Fartoi eller nogen Foermand, der transporterer Varer, til noget Sted i Hertugdømmene, førend Skipperen har foreviist ham Attesterne efter foregaaende § Forskrift, og han har forsynet samme med sin Hosskrift. § 20. Ingen Øvrighed i Danmark maa for en til Skedet ankommende og igjen afgaaende Skipper eller Foermand udsærdige nogen besynderlig SundhedsAttest; men den skal meddele saadan Attest ved en Hosskrift paa den af ham medbragte Attest, med mindre at denne nødvendigen maatte kasseres: i hvilket Fald i den nye Attest tydeligen skal angives, med hvilken Attest Skipperen eller Foermanden er ankommen. § 21. Naar en ankommen Skipper eller Foermand har produceret sine medbragte Attester, og disse ere befundne saaledes beffasne, som her er blevet befalet; saa skal Toldbetjenterne, førend de tillade ham at komme længere ind fra Toldboden, forlange hans og to af hans Folks eller Passagierers edelige Erklæring, om han eller nogen af Folkene underveis have været nogensteds i Land i et smittet Distrikt, eller have taget noget med sig dersfra? i hvilket Fald han fra disse Steder skal medbringe de samme Attester som fra første Ladeplads. Toldforvalteren skal strax mælde Øvrigheden det, naar et Skib eller en Foermand er ankommen uden Attest. § 22. Skulde en Skipper eller Foermand, der er afgaaen fra et Stift i Danmark, hvor Nværgsygen graser,

ferer, komme til noget Sted i Hertugdømmene, eller de medbragte Attester ei befindes befalingsmessige, skal der i saadant Fald forholdes med ham, som det i § 6 og 7 er beselet. § 23. I Strandingstilfælde skal der forholdes saaledes, som forhen i § 8 er beselet. § 24. Ingen maa understaae sig til, naar han ei paa Embedsvege er forpligtet dertil, at gaae ombord til en uden Attester ankommen Skipper; hvorsore Dyrigheden, saasnart den underrettes om et saadant Skibs Antomst, skal bekjendtgjøre den fornødne offentlige Advarsel. § 25. Ingen Nvægghandlere, Slagtere, Garvere, Skoemagere, Feldberedere eller deres Folk og Guldmægtige maae, under noget Paaskud, komme fra Hertugdømmene til det Distrikt, der formedelst Nvægshygen er forbudet; i modsat Fald have de at vente alle af Spærringen for dem følgende Uleiligheder og desuden eftertryffeligg Straf. § 26. For dog ei meer, end den yderste Nødvendighed træffer, at indskrænke den for Hertugdømmene vigtige Nvægghandel i Sylland, skal Kommissionen, fra Tid til anden, offentligen bekjendtgjøre, hvilke Steder, Sogne eller Amter der ere forbudne at besøge; ligesom der i de smittede Egne især skulle træffes de fornødne Spærrings- og Forsigtigheds-Anstalter, for at al Handel med samme kan forhindres. I de paa denne Maade ei forbudne Steder, Sogne og Amter maa Hornqvæg kjøbes under følgende Cautele. I. De Nvægghandlere, som ville reise til Sylland for at indkjøbe, maae henvende sig til

deres Øvrighed, for af samme at erfare, hvilket Grændsested eller Sogn der er forbudet at besøge, og derhos forsyne sig med en Attest: at de ei have hjemme paa noget saadant Sted, hvor Sygen allerede er. 2. Paa det første Sted i Jylland, hvor de ankomme, maae de strax mælde sig hos Amtmanden eller Magistraten, og forevise deres Pas, paa hvilket denne da optegner, hvilke Steder der ere forbudne at besøges. 3. Naar de begive sig længere ind i Jylland, skal de paa Reisen lade deres Pas paategne, i Landsbyerne af Præsterne, og i Kjøbstederne af Magistraten, for allevegne at kunne bevise, at de ei have passeret noget forbudet Sted paa deres Reise. 4. Naar det kjøbte Qvæg skal drives ud af Jylland, melder Kjøberen sig hos Stedets Øvrighed med en Fortegnelse, hvori de bortdrivende Stykker Qvæg, efter Antal, Køn, Farve og andre Kjendetegn, nøiagtigen ere beskrevne, og erholder derpaa et Pas. Veien maa tages gjennem saadanne Steder, hvor ingen Syge er bleven sporet, og derfra af det Steds Amtmand, hvor Kjøbet skeer, det Fornødne foreskrives paa Passet, og derhos tillige bevidnes, at Indkjøbsstedet er frit for Sygen. 5. Sender Kjøberen en anden til Jylland for paa sine Vegne at modtage det kjøbte Qvæg, saa maa denne forsynes med ligedant Pas og sammes Hossfrister. 6. Medtages Drivere fra Jylland for at drive Qvæget, saa maae disse ei bringe samme videre, end til denne Provindses Grændse, hvor det skal modtages af andre

paa

paa hiin Side Voende. 7. Skulde eet eller flere Stykker af Flokken underveis blive sygt: saa skulde Driverne strax mælde saadant for den næste Øvrighed, og, under 4 Ugers Karrefraf, ei drive det videre, førend de der- til have udtrykkelig Tilladelse. § 27 Tiggere og Omløbere, der ei have nogen bestemt Næringsvei, maae slet ikke tillades at komme ind i Hertugdømmene fra det Stift, hvor Sygen er; og fra den Bye, Gaard eller det Sted, hvor Sygen grasserer eller ikke har ophørt fulde 6 Uger, maa aldeles ingen, enten til Fods, til Hest, eller til Begins, begive sig over Grændsen ind i Hertugdømmet Schlesvig. 28. For at disse Sikkerheds-Forholdsregler desto nøiere kunne iagttages, skal Kommissionen, naar Omstændighederne fordre det, foranstalte, at Fartøier udsendes til at krydse for at forhindre al forbuden Handel og Underflab tilvands; ligeledes, dersom Sygen tager Overhaand i Jylland, at der bliver trukket en Militair-Kordon paa Grændsen af Schlesvig. I sidste Fald skal det ved et trykt Patent bekjendtgjøres, paa hvilke Steder af Kordonen Passagen ind i Hertugdømmet alene er tilladt, og hvad Enhver, der i sine Kaldsforretninger agter at passere igjennem, har at iagttage. Tredie Kapitel. Naar Sygen yttre sig i Hertugdømmene 2c. selv. § 29. Enhver Huusbonde skal, især naar Sygen nogensteds grasserer, have vaagent Øie med sit Qvæg, og holde sine Folk og Hyrderne til det samme. Saasnart der mærkes Kjendetegn til en betæn-  
kelig

kelig Syge, skal han mælde saadant, endnu samme Dag, til den nærmeste Øvrighed, enten han staaer under Sammes Jurisdiktion eller ei. Træffer Tilfældet i et flosterligt eller adeligt Distrikt, skal Angivelsen skee for Klosterets Øvrighed eller den Samme underordnede Officiant paa Stedet til usfortøvet Anmeldelse for samme, og paa Godserne til Godsherrn, Inspektøren eller Forvalteren. De sædvanlige Kjendetegn paa den farlig smittende Qvægsyge findes beskrevne i Bilaget til denne Forordning, No. I. Hvo der forsømmer denne Angivelse, skal, efter Omstændighederne, idømmes en Pengemulkt fra 10 til 50 Rdlr., og kan siden ei vente nogen Godtgjørelse for det ihjelslagne Qvæg. Hvo der gjør sig skyldig i en forsætlig Fordølgelse af den virkeligen udbrudte Syge, skal straffes med Karre- eller Tugthuusstraf fra 1 til 10 Aar. Tjenestefolk og Hyrder, som forsømme Angivelsen, straffes med 8 Dages til 4 Ugers Fængsel paa Band og Brød.

(Fortsættelsen følger.)

### Blandede Efterretninger.

Da det ansees nødvendigt, at der, i Henseende til fremmede Reisende, have den nøieste Opmærksomhed, saa har det danske Cancellie, under 2 d. M., tilskrevet samtlige Øvrigheder i begge Riger: at enhver Fremmed, der vil reise ud af Hs. Majestæts Stater, bør, om han endog har erhholdet Pas fra en fremmed Magts Minister,

Kon-

Konsul eller Agent, saavel i Freds- som i Krigstider være forbunden til at tage Pas hos Øvrigheden paa det Sted, hvorfra han reiser.

---

Den 23 Mai d. A. er Organist J. C. Kittel af Erfurt meddeelt Privilegium paa, ene at lade trykke og forlægge den af ham forfærdigede Choralbog over de Schlesvig-holsteenske Kirkesange.

---

Den 4 Juni er det tilladt Joseph Regoli, tilligemed sit medhavende Selskab, at opføre Lystspil i Jagersborg Dyrehauge, i forestaaende Kildetid, imod detsfor at erlægge en Kjændelse til Gjentoste Hospital, efter Overeenskommende med Hospitalets Foresatte.

---

Ved allernaadigst Resolution, af 29 Mai sidstleden, har Hs. Majestæt ophævet den befalede Embargo i Henseende til de engelske Skibe, som, for at indkjøbe og afhente levende Hummer, ankomme til de Steder i Norge, hvor der haves Hummerfangst.

### Pedigt Embede.

Under det danske Cancellie: Wammen, Lindum og Vigum Sognekalb i Viborg Stift, 350 Rdlr.

### Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 5 Juni er Raadmand og Byfoged H. Buhl i Fridericia bestiftet til

virkelig Cancellie-Raad; J. W. Hornemann til Lektor ved den botaniske Hauge i Kjøbenhavn; Birkedommer og Skriver ved Baroniet Gullinges Birk, samt By- og Raadstueskriver i Nakskov, J. K. Dons, konfirmeret til at være tillige Birkedommer og Skriver ved Bintersborg og Sæbyholms Godfers Birk i Folland; Kand. Juris P. A. Dall, efter aflagt Prøve, beffikket til Sekretær ved Protokollen i Høiesteret; Etatsraad E. Fischer til 2den Direktør ved General-Postamtet, og Kammerjunker E. G. Baron af Knuht til 3die Direktør sammesteds.

**Under det tydske Cancellie:** Den 29 Mai er Doktor Medicinæ J. H. P. Rück i Uetersen beffikket til Physikus i Herstabet Pinneberg og Grevsabet Ranzau.

**Under Generalitetet:** Den 29 Mai er General-Lieutenant Greve af Ahlefeldt til Langeland og Nizringen, efter Ansøgning, i Naade entlediget fra hans hidtil hafte Charger, som Chef for Livregimentets lette Dragoner og Inspektør over Kavalleriet, og afgaaet paa Bartpenge, samt derhos udnævnt til Chef for det holsteenske Landeværn-Regiment; Chefen for det holsteenske Rytterregiment, General-Lieutenant v. Düring, beffikket i hans Sted til Inspektør over Kavalleriet i Danmark og Hertugdømmene; Ritmester v. Engelsted af Husar-Regimentet til Major af Kavalleriet; den paa Bartpenge staaende Kapitain v. Wolters til Major af Infanteriet,

teriet, med Anciennetet fra 11 Mai 1798; Fændrik v. Wilster til Second-Lieutenant i Prinds Frederiks Regiment; Prem. Lieutenant af schlesvigſke Infanteri-Regiment, Grev Ahlefeldt Laurvig, til Kaptein og Kompagni-Chef ved den langelandſke Landeværn-Batallion; og Kornetterne J. L. v. Bardenfleth og v. Onsberg af ſchlesvigſke Rytterregiment, v. Ludvigſen og v. Rosenørn af jydſke Regiment lette Dragoner, ſamt J. C. v. Bardenfleth og v. Schubarth af ſyeniſke dito, benaadede med Sec. Lieutenants Karakter.

**Under Admiralitetet:** Den 22 Mai er Under-Skibbyg. meſter Paaſke beſtikt til Skibbygmeſter; Baadebyggermeſter Matthieſen tillige til aſſiſterende Meſter ved Maſtværſvet, og Qvarteermændene J. Nielsen, M. Pedersen, P. Gaas, E. Andersen, A. Dreier og N. Johansen til Meſtersvende Skibbyggere. Den 2 Juni er Second-Lieutenant E. L. Ferry beſtikt til Interims Equipagemeſter paa Nyholm.

**Under Rentekammeret:** Den 27 Mai er Kopliſt J. Schiſter anſat til Fuldmægtig i Rentekammerets danſke og norſke Cancellie.

**Under General-Toldkammeret:** Den 27 Mai er hidtilværende Told-Fuldmægtig, E. Smith, beſtikt til Kaſſerer ved Bandholms Toldſted, og Prem. Lieutenant ved det aggershuſiſke Dragon-Regiment, O. N. S. Schlanbusch til Kontroller ved Grændſen mellem Schlesvig og Jylland.